

- āni vi 1) 164,15.
 -āni 3) énánsi 24,14;
 vičvāni 25,11 (parallel
 kártuā); viriā 212,3;
 534,14; 672,6; 938,8;
 kártuā 759,2; brāhma
 577,6. — 7) havyā
 128,7. — 12) yā te
 384,3. — 20) 860,6;
 100,9. — 25) 117,4;
 202,6; 272,9; 396,6;
 522,1; 614,5; 652,1.
 -ā [p. n.] 3) cyōtnāni
 686,9. — 7) sávanā
 235,20; 264,2.
 -ebhis 25) 636,6; 937,1.
 -ā [f.] 12) vas vasatis
 923,5. — 23) sára-
 svati brhati 502,13;
 iyām nici 710,13.

Part. III. kárti:

- ā 3) āpānsi 705,19. —
 18) ucaté lokām 313,
 17; virāya lokām 464,
 3; sudāse lokām 536,
 2. — 23) virām sár-

Part. IV. kártua, kártva (als Subst. n. Auf-
gabe 759,2):

- vas 7) áçvas 161,3. —
 -uas 7) ráthas 161,3.
 -vam [n.] 3) yád 887,6.
 -uam [n.] 3) bhūtri 10,
 2; tād 215,3. — 7)
 havis 23,18.
 -uena 3) 874,3 (s. kī-
 téna).

Part. IV. (kítya)

mit ānu enthalten in an-ānukítyā.

Absolutiv kítvī:

- i 7) im passiven Sinne: haviśā 985,4; 1000,4.
 — 11) nikilbisām 935,7. — 23) havyāni su-
 rabhīni 841,12; amrtām sávarnām 843,2. —
 ānu: tāni (kítāni) 161,3.

kítya:

- ā: aram 2) (wol passivisch) 877,5.

Inf. kártu:

- ave 3) āpānsi 85,9;
 kárma 213,1; yád
 im ucmási ~ 900,6. —
 19) sakhiāya 798,20.
 -ave (tonlos) ni 1) nákim
 índras 687,5.

Verbale (kít)

enthalten in loka-kít u. s. w.

kíka-dācū, m., f., Bezeichnung eines dāmo-
nischen Wesens.

-uām 29,7.

kíchrā, n., Beschwerde, Noth, Drangsal [ob
zu karç gehörend?].

-ā 878,4.

- ās [N. p. f.] 7) dhānās
 269,7; samidhas 916,
 15.
 -as (skítas) sám 2)
 sthirās rānāya 653,9.
 -as (skítas) pári: dūtās
 659,9; sómas 755,3;
 811,2; 817,2; 825,4;
 ayām (yamās) 961,7.
 -am [m.] (skítam) pári
 vom Soma: bhangām
 773,13; tvām 798,24.
 -am [n.] (skítam) pári:
 vāsas 911,6; véçma
 933,10.
 -ām (skítām) sam 7)
 gharmām 430,2.
 -asya (skítasya) pári:
 rasinas 621,26.

kíchrē-çrit, a., in Gefahr [kíchrē, L.] sich
 begebend [çrit von çri].
 -itas [N. p.] pitāras 516,9.

1. kít [Fi. 36, vgl. Cu. 53], schneiden, spalten,
 zerspalten [A.].
 Mit nis, durch Spalten [A.], zerspalten, zer-
 schneiden [A.].
 (des Felsens oder Ver-
 schlusses) heraus-
 schaffen [A.] aus
 [Ab.].

Stamm I. kintá:

(-āmi) VS. 5,22. — -át [C.] ví: girím 665,
 30.

Imperf. ákinta (tonlos 893,5):

-at nis: gās antār açmanas 820,6; trīni udadhēš
 893,5.

Imperf. ákita [von Stamm II. kíta]:

-as ví: dasyūn yonō 63,4.

Perf. stark cakart:

-titha: párvatam vá- karēna_iva 893,6;
 jrena parvacās 57,6. parvacās gām iva
 -ta (-tā) [3. s.] ví: valám asis 905,6.

Part. I. kítat [von Stamm II.]

enthalten in kítad-vasu.

Part. II. kitta

enthalten in a-kitta-ruc.

Absolutiv kítya:

-a vi 894,8 (viravēna).

Verbale (kít)

enthalten in isukrt.

2. kít, den Faden drehen, spinnen [Fi. 36];
 úd, fortspinnen (den Faden).

Stamm kint, stark kīnat:

-atti úd: enam (yajūam) 956,2, wo das Opfer
 mit einem gespannten Faden verglichen wird.

Imperf. ákinta:

(-an) AV. 14,1,45.

Part. kintát:

(-átī) AV. 1,27,2 (sich windend).

Part. Pass. kítýamāna:

(-as) pari AV. 4,16,7 (umwunden) (kóças).

kít, kítā s. kī.

kítad-vasu, a., Güter [vasu] erschliessend
 [kítat v. Stamm II. von 1. kít, vgl. kít mit
 nis und dar].

-ū [d.] 651,9 (dāmpati).

kítā-dhvaj, a., zugerüstete [kítā] Fahnen
 [dhvaj] habend, mit Fahnen versehen.

-ajas [N. p.] 599,2 náras.

kítā-brahman, a., der Gebet [brāhma] ver-
 richtet hat; 2) bei dem Gebet verrichtet
 wird; 3) zu dem gebetet wird.

-ā 1) neben rātāhavyas 216,1. — 2) yajñās
 586,6. — 3) índras 461,3.

kítā, f., Schlucht, Abgrund [von 1. kít, vgl.
 kartā].

-ās [A. p.] 226,5.

(kítī), f., das Thun, enthalten in brāhma-
 kítī u. s. w.